

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ś. przeciwko (...) spółka akcyjna w W. o zapłatę 1.476,00 złotych, oddalił powództwo, zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu w kwocie 287,00 złotych oraz nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 134,13 złotych tytułem wydatków tymczasowo poniesionych ze środków Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyjęcie, że właściwe do rozliczenia kosztu najmu pojazdu zastępczego jest przyjęcie stawek zaproponowanych przez poszkodowanego podczas zgłoszenia szkody, w sytuacji gdy pozwany nie wykazał szczegółowych zapisów umowy współpracy łączącej go z podmiotem oferującym pojazd zastępczy oraz nie udowodnił, że stawka oferowana przez powoda jest wygórowana, a wprost przeciwnie – odpowiada średnim stawkom oferowanym za najem pojazdu podobnej klasy na rynku lokalnym, gdyż poszkodowany ma prawo wyboru najmu pojazdu zastępczego u powoda według standardów oferowanego najmu.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko, które zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 sierpnia 2017 roku w sprawie III CZP 20/17, wskazując, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Oznacza to, że jeżeli poszkodowany nie skorzysta z oferty ubezpieczyciela, wówczas będzie mógł domagać się zwrotu poniesionych przez siebie kosztów do wysokości tej oferty, a ponad nią – o ile miał racjonalny powód do poniesienia wyższych kosztów, a więc zwłaszcza wtedy, gdy oferta nie spełniała jego uzasadnionych potrzeb.

Skoro powód nie kwestionował faktu, że ubezpieczyciel poinformował poszkodowanego o możliwości zorganizowania za swoim pośrednictwem najmu pojazdu zastępczego i wysokości akceptowanych stawek oraz uprzedził, że w przypadku wyboru innej wypożyczalni zastrzega sobie prawo weryfikacji roszczenia do wskazanej stawki 180 złotych netto za dobę, to poszkodowany, na którym ciążył obowiązek minimalizacji szkody, dysponując tą informacją powinien uzyskać od ubezpieczyciela dalsze potrzebne, szczegółowe informacje na temat warunków wynajmu pojazdu zastępczego. Miałby on wówczas prawo do refundacji wyższego wydatku na auto niż w ofercie firmy ubezpieczeniowej, gdyby wykazał, że taka decyzja była uzasadniona okolicznościami sprawy.

Zatem to nie pozwany powinien wykazać, że istotne warunki proponowanego wynajmu czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, lecz poszkodowany powinien wykazać, że miał racjonalny powód do wynajęcia pojazdu zastępczego według stawki znacznie wyższej, niż stawka oferowana przez wypożyczalnię współpracującą z ubezpieczycielem, co jednocześnie nakłada na poszkodowanego obowiązek uzyskania szczegółowych informacji o warunkach wynajmu za pośrednictwem pozwanego. Poszkodowany takich informacji nie starał się uzyskać, i nie mając takich informacji bezpodstawnie założył, że pozwany przydzieli mu samochód zastępczy nie dłużej

niż czas wskazany w kalkulacji szkody. W rzeczywistości pozwany nie kwestionował rzeczywistego okresu naprawy uszkodzonego pojazdu.

Z powyższych względów należało przyjąć, że odszkodowanie za okres wynajmu uznany przez pozwanego należało wypłacić według stawki akceptowanej i przyjętej przez pozwanego, niezależnie od tego, czy stawki wynajmu stosowane przez wypożyczalnię mieściły się w granicach stawek rynkowych. Dalsze roszczenie z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego było w tej sytuacji bezpodstawne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał apelację powoda za bezzasadną i oddalił ją na podstawie art.385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art.98 § 1 i § 3 w związku z art.99 k.p.c. i art.391 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda jako strony przegrywającej w postępowaniu apelacyjnym na rzecz pozwanego, zwrot kosztów poniesionych przez pozwanego, obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego będącego radcą prawnym w kwocie 135,00 złotych, określone na podstawie § 2 punkt 2 w związku z § 10 ustęp 1 punkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Mariola Szczepańska Marzena Eichstaedt Iwona Godlewska